

ריבוי החזאה הוא על الملובשים, והוא המטריד את רוב בני אדם בפרנסתם, מלחמת
של אחד וודף אחר הכבוז, ורוצח
מלובשים גבוהים מערכו; ועל ידי זה נעשה
בעל חוב, ומחייבים ממו נחמו, וכמו
שם שמעתי מפי הקדושה, שהמלובשים
מטרידין מאד את האדם, כי אכילה ושתיה
יכול האדם להתרпрос בהוצאה קלה, אבל
המלבווש מטריד מאד, וכמו שאמר על פסוק
ותתפשהו בגדיו: שהסתירה אחרא תופסת
את האדם בגדיו דיקיא וכי, עיין שם בספר
שיותות הר"ן.

צלילך

(מספר אוצר הידאה - צדיק - קנ"ט)

יש כמה דברים בעבודת ה' שתלויים זה בזו, ואין יודען מהcin ההתחלה.
אך, כבר יש לנו יסוד חזק והתחלה טובה
וחזקה על ידי כח זכאות משה רבנו עליו
השלום והצדיקי אמת שבכל דור, שהם גם
כן בחינת משה, ומשם כל ההתחלה
והאמצע והסוף והתכלית שלנו ושל כל
עבודינו

ארץ ישראל

(מספר אוצר הידאה - ארץ ישראל - ס"ח)

עיקר תייקו התשובה הוא על-ידי המשכת קדושת ארץ ישראל, כմבוואר בפנים, ועיקר המשכת קדושת ארץ-ישראל הוא על-ידי התורה הקדושה, שעיל-ידי-זה נטבל טעתן העובדי כוכבים: **לטיטים אתם** (שכברשתם ארץ שאינו שלכם) וכו', כמו שאמרו רבותינו זו'ל.

ועל-כן צריכין הצדיקי-אמת לזהר להמשיך
חידושים תורגם רק ברוחמים ותנונים, שלא
בדרך קבוע ואונס, שהוא בחינת גזלה
כביבול; כי על-ידי חדשין-תורה, כאילו
אין יכולם להמשיך קדושת ארץ-ישראל
בשלמות, כי תשובה טעונה **לסטיטם אתם** וכוי
למקומה, מאחר שהחדושים-תורה שליהם
נמשכו בעצםם גם-כן דרך בחינת גזלה
ואונס, חס ושלום.

ועל-כן עיקר התגלוות קדושת ארץ-ישראל ועיקר שלמות תקוני התשובה הוא על-ידי הצדיקי-אמת, שמשיכין חדשי תורהם רק ברוחמים ותחנונים, כניל' (הלהבות גזילה, ברכבת הי' אמת ז')

לזכות לכל היעשנות

2f072N JMJ '27 fl 1260

לזכרון נצח מוריינו רבי ישראלי דב אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

כי בן זקונים הוא לו ...

זה יישראלי אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו - זקנים לשון רבים - כי הוא עוסק תמיד להגבר בכל פעם הזקונה דקדושה על בחינת הזקונה דעתרא אחרא.

כִּי יְזֹקֵן דָּسְטָרָא אַחֲרָא, שָׁעַסְקָוּ תָּמִיד
לְהַפְּלִיל אֶת הָאָדָם לִידֵי זֹקָנָה, דָּהִיָּנוּ
לְהַחְלִישׁ אֶת דַּעַתּוּ כְּאֵילָוּ הַזֹּקֵן בְּמַעֲשָׂיו
וּכְוּן, שָׁעַל זֶה הַזֹּהֱרִיר אֲדוֹנוֹנוּ מַרְוָנוּ וּרְבָנוֹ זֶ'יל,
וְכֹן שְׁמַעַנוּ מִכְמָה צְדִיקִים שָׁאָסוּרָה לְהִיוֹת
זֹקֵן וּכְוּן; וְהַכְּעַנְטוּ עַל יְדֵי זֹקֵן דָּקְדוּשָׁה
שֶׁהָרָא בְּחִינַת זֹקֵן וַיַּשֵּׂבֶט בִּשְׁיבַת הָאַמְתָּנִי
בְּחִינַת זֹקֵן זוֹה קָנָה חַכְמָה, שֶׁהָרָא בְּחִינַת
יְוָסֵף שֶׁהָרָא מוֹסִיךְ קָדוּשָׁה וְחוּיוֹת בְּכָל פָּעָם
וּכְוּן, וּמְכֻבוֹא מִזָּה בְּדָבְרֵינוּ הַרְבָּה (וּעַיִן
בְּהַלְכוֹת טְפֵלוֹן הַלְכָה ה')

זהו בוחינת כי בין זקנים הוא לו – לשון
רבים – שבכל פעם מוסיף זקנה דקדושה על
זקנה דקדושה, שהוא בוחינת יראת ה' –
תוסיף ימים, להכנייע ולבטל בוחינת זקנה
דסטרה אחרת, שעל זה התפלל דוד: אל
תשילני לעת זקנה וכוי, כי צרכיך
להתחדש בכל פעם מחדש, בברינות וקווי ה'
יחליפו נח וכוי, שזהו עיקר בוחינת זקנה
קדושה, שזהו בוחינת יוסף הצדיק שנקרא
על שם זה יוסף, על שם שהוא מוסיף
קדושה ודעת, שהוא עיקר החיות בכל פעם,
וכויל.

וְהִנֵּה הַשְׁמֶשׁ וְהַיְרָחּ ...

[אוצר היראה - צידין, ר]
אף-על-פי שכל הצדיקים עוסקים בזה -
להמשיך השגות אלקوت על ידי צמצומים -
אבל נולם צריךין לקבל השגות אלקות מזה
הצדיק שיכול לעשות בחכמתו צמצומים
נפלאים אלה, עד שיכול לקרב כל הנפשות
הרוחוקות; כי הוא בחכמתו עולה על כולם,
בחינות ואת עליית על כולה, והוא ממשיך
שכלויות אלו, עד שכל הגודלים והקטנים
וכל הרוחקים הרוצים להתקרב, כולם
צרייכים לקבל ממנה, בבחינות והנה המשמש
והירח ואחד עשר כובבים משתחוויים לי,
שרהה יוסף בחלומו ובו מה.

ניסיון של יוסף הצדיק ...

עכשו בנקל יותר לעמוד בניסיון, כי
הראשונים שעמדו בניסיון כבר שברו כל-כך
קליפה הזאת של תאוה זו (תאות המושג),
ואושׂרנו בהן גורלות לאותם בגבינו:

ובנישׁוֹן.

ועל-כן אמרו רבוינו יואיל (סנהדרין יט:) :
תקפו של יוסף ענוותנותו של בועז ותקפו
של בועז ענוותנותו של פלטי בן ליש, כי
תקוף הניסיון של יוסף הצדיק (בראשית לט)
היה דבר קל ופשוט אצל בועז שהיה אחורי
(רות ג) וכן תקוף הניסיון של בועז היה קל
ופשוט אצל פלטי (שמעו אל-א כה), כי כל מי
שהיה אחריו יותר, הניסיון קל אצליו יותר
כניל'. ועל-כן עכשו בנקל לעמוד בניסיון,
אפלו איש פשוט למחרי, נזכר לעיל.

וְתַתְפִּשְׁהוּ בָּבֶגֶדֶן ...

ו^תת^פש^הו^בג^{דו} (בראשית ל-יב), שהבעל דבר והਸטרוא אחרא תופסת את האדם בבדגו, דהיינו שטירוד אותו בטרדת בגדיו

ומלבושים, כי טרדת הצטרכות מלבושים
ובגדים של אדם הם מבלבלים מאד את
האדם ומונעים אותו על-ידי-זה מעבודת
השם יתרבד, וזהו ותפרשנו בפיגוע.

אך מי שהוא בעל נפש ולמו חזק בה', אינו
משגיח גם על זה, אף-על-פי שאין לו בגד
לבוש, אף-על-פי-כן אינו מטריד עצמו בזה
ואינו רוצה להניח עצמו לבלבול בזה; וזהו
יעיוז בגדו בידה וינס וכור', שמניח בגדו
ומלבשו ונס ובורח מהם, ואינו משגיח כלל
על זה, רק עושה את שלו בעבודת ה', כפי
מה שירול.

וְתַתְפִּשְׂהוּ בָּבֶגֶדֶן ...

ולעכטן כהונת הילבושים ולבניו ולבננותיו ;
וילעכטן בנט הילבושים יאזריך להשאלאות ואשל
של כבוד : לו ולאשתו ולבניו ולבננותיו ;
הפרנסה הוא בשביב הילבושים והמלבושים
להבען בעצמו , שרוב גייעות וטרדות
הלבושים וממו הוא בשביב הילבושים ,
ולעכטן כהונת הילבושים ולבניו ולבננותיו ;

[שיחות הר"ן, קי"ד]

עכשיו בנקל יותר לעמוד בניסיון, כי
הראשונים שעמדו בניסיון כבר שברו כל-כך
קליפה הוזאת של תאווה זו (תאותת המשגלה),
ヤド・ショウホウジ・ヨハル・ヨウルヒ・リ・シウド・ヨウジ・ヨウジ。

טוב להגיד ולשיר

נעשה שלום בין ישראל ונבטל הכפירות
והאפיקורסות מלב ישראל.
עיקר האמונה תלוי בשלום.
השואב מימי התורה של הצדיק האמת, נתן
נובע מדור חכמה, ולבו בוער ונכסף
ומשתוקק להשקות בהם נפשות ישראל,
שהוא עיקר הרפואה והחצלה מכל העשרה
מייניחים ארטיסטים מהחיצים וסמים
ארטיסטים של מינות ואמונה כזוביות,
ועל-ידי-זה נעשה שלום בין ישראל ונבטל
הכפירות והאפיקורסות מלבם.

עצות

(ספר עצות המבווארות - חנוכה, א-ב')

❖ על ידי מצוות נר חנוכה, מכיריים בכבודו
יתברך; הימנו על ידי הזהירות בקיום מצוות
הדלקת הנרות, ובפרט כאשר מקיימים את
המצוות בחתערות גדולה וביראה ואהבה
אמתניים, זוכים לדעת אמתית ולהיכר
בגדולות השם יתברך, כל איש לפי מדרגו.

גם על ידי הזהירות במצוות נר חנוכה,
מתעלה ומוגדל כבוד השם יתברך בעולם,
וזוכים לעורר אנשים וחוקים מהשם
יתברך, לשוב ליראת השם וקיום התורה,
וזוכים ליראה אמותית, ולשלום בית
ולתפילה, מתבטלת המחלוקת ולשון הרע,
ונמשך שלום בכל העולמות.

❖ על ידי הזהירות במצוות נר חנוכה
כרואין, זוכים לדעת אמתית ולזכרון אמתי,
הימנו שזוכרים כראוי שנמצא עוד עולם, ועל
ידי זיכירה זו נצללים מחתאים רבים
ועונות, זוכים ליראת השם כראוי.

תפילה

(ספר לקוטי תפילות א', תפילה יד')

ועזרנו ברחמייך הרבים, שנזכה לקיים
מצוות הדלקת נר חנוכה בזמנו בשלמות
כרואין, בקדושה ובטהרה ובכוננה גדולה
ועצומה כראוי; ונזכה לתפקן כל התקונים
האליה שהזכירנו לפניך על ידי מצוות נר
חנוכה וייחשוב לפניך קיום מצוותנו כאילו
קיימונה בכל פרטיה ודקדוקיה וכוננותיה
ותריעיג' מצוות התלויים בה.

ויאירו לפניך אור קדשות מצוותנו בכל
העולםות כולם, ונזכה לתפקן כל העולמות
כולם, על ידי קיום מצוות נר ועל ידי קיום
כל המצוות דאוריתיא ודרבנן שתזכה
ברחמייך לקיים כולם באהבה וביראה
ובשמחה גדולה ובשלמות גדולה, עד שנזכה
להמשיך שלום מאותך בכל העולמות כולם.

ויקיomin מקרה כתוב: ה' עוז לעמו יתן ה'
יברך את עמו בשלים... עוזה שלום
במרומיו הוא בוחמיינו יעשה שלום עליינו
על כל ישראל, ואמרו Amen.

לעשות את שלו כניל, ואחר-כך יעוזו השם
יתברך וישלח לו מחשבות של התקרובות, כי
באמת כל ישראל כולם קרוים בניים אלה
יתברך, ועל-כן ראוי לנו לפרש שיחתנו
וצערנו לפני יתברך, כבן הקובל לפני אבינו.

חיל מורה למד

(חיי מוהר"ן - מעלה תורה וספריו הקודושים, שנ"ה)
ספר לי אחד, שהיה [רבינו ז"ל] משבח מאד
את תורתו לפניו, והפליג מג' בגדות
נפלאות תורתו. ואמר שצרכיון להשתדל
מאד לknות ספריו. כי אפילו כשבמדין
בתיבה ומגדל הם טוביה גדולה, כי ספריו
הם שמירה גדולה בבית לשמר גם
העשירות וממון האדם מכל ההזקות.

והזכיר אז עשיר אחד שהיה יודע ומכירו,
ואמר שגס אליו היא טוביה גדולה שהיא
הספר שלי ביבתו, כי יהיה לו שמירה גדולה
לכל דבר ושתתקנים עשו מזה, שיזרו
והזהיר את האיש שדבר עמו מזה, שיזרו
את העשיר הניל שיראה לknות ספריו.

ועיין במקום אחר מזה, כמה היה משתוקק
שיתפשו ספריו בקרב כל ישראל, ולא
לבבונו, חס ושלום.

אחיםו בית ישראל
העלון זוקן לעזרתכם
תרמו נא למען קיומו
בכל סנפי הדואר
חסבון מס' 7-2255-89

מלתב

(ספר אבי הנחל ב' - מכתב ר' מג')

ה' העיר את רוחו והעביר את לבבו כאש
בורעת להעיר ולהדליק ולהלהיב לבבות
ישראל אל הנחל נבע שהוא גואל ומושיע
ישראל בדור הזה ולדוריו דורות. כל ימי חי
לא יספיקו לרונן ברינוונים ולזומר לפני ה' כל
היום וכל הלילה...

השואב מים חיים מהנהל נבע ממקור
חכמה, ולבו בוער בקרבו ונכסף ומשתוקק
מאד להשקות בהם נפשות עם ישראל,
שהוא עיקר הרפואה והחצלה, שהוא
רפואות הנפשות מכל החיצים וסמים
ארטיסטים של כפירות ואמונה של שקר וכזב,
ולבו בוער בו ונכסף ומשתוקק להשקות
בבנם נפשות ישראל, שעיל-ידי-זה נעה
שלים בין ישראל לאביהם שבשמים, שהוא
עיקר הרפואה והחצלה מכל החיצים וסמים
ארטיסטים של מינות ואמונה של שקר וכזב...
ולבו בוער וקירבו ונכסף ומשתוקק
להשקות בהם נפשות ישראל, שעיל-ידי-זה

סילפוך

(מספר שיחות הר"ן - אות ז')
טוב מאד מי שיכל לשפוך שיחו לפני השם
יתברך - ברוחמים ותחוננים - כבן המתחטא
לפני אביו, כי הלא השם יתברך כבר קראנו
בנין כמו שתכתב: **בנים אתם לה' אלקיכם**
(דברים י"ד-א); על-כן טוב מאד לפרש
שיחתו וצערו לפני יתברך, כבן שקובל לפני
אבי, בתנוחות של חן וرحمים (שקורין
פיישטשין), ואף אם נדמה להאדם שלפי
מעשיינו יכנן לבן לפני יתברך, עם כל זה
הלא השם יתברך קראנו בנים כניל (כי בין
כך ובין כך קריים לך בנין), ואם עתה הוא
mgrash אותי, חס ושלום, מבחינת בן, הטוב
בעיני יעשה, עלי לעשות את שליל, לעשות
עצמך כבן כניל, ומה טוב כשי יכול לעורר לבו
בתחוננים, עד שיבכה ויריד דמעות כבן
לפני אביו.

ושמעתי מעשה מזקני רבינו ר' נחמן ז"ל,
כשהיה על הספינה פעם אחד, לא היה להם
לחם ולא אכלו כמה ימים, עד שהגיעו
לאיזה עיר ולא היה שם יהודים רק
ישמעאים; ולאחר מכן שמעיאל אחד את רבי
נחמן הנזכר לעיל, ונתן לו לאכול, והוא כבר
לא אכל כמה ימים ונטל ידו וברך ברכבת
המושcia, וקדם שהתחילה לאכול בא ליל על
מחשבתו אל תלחות את לחם רע עין (משל
כ"ג-ז).

"ומחושבות שלנו אינם דבר ריק כלל (כך)
אמר רבינו ר' נחמן ז'יל בספרו מעשה זו
ולא ידעת מה לעשות כי כבר ברכתי ברכת
המושcia. אך, אף-על-פי כן היה בדעת
למנוע מלאכל כלל מלחמת המחשבה
הזאת".

אחר-כך, בא על מחשבתו: **ואת העורבים
צוויתי לכלכלך** (מלככים-א יי"ד), ואז אכל.
וامر רבינו ז'יל, בעת ספרו זו זאת, וזה נראה
והו טוב בעיני מאי מה שהעמידו על
המחשבה, שמסתמא כשהוא על מחשבתו כך
בזודאי הוא כך באמת).

כמו כן לעניין כל המחשבות הבאים על
האדם לבבלו, אחר-כך עוזרו השם יתברך
ושולח לו מחשבה אחרת של התקרובות כגון
לעuni הנזכר לעיל, שלפעמים ידמה להאדם
במחשבתו שאינו ראוי להיות כבן לפני
יתברך וכיוצא בה, אף-על-פי-כן עלי